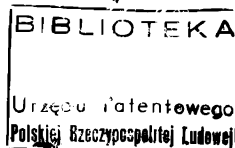

Opis wydano drukiem dnia 20 września 1963 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 47464

Kl. 63 c, 69
Kl. internat. B 62 d

Stefan Grzyb

Ruda Śląska — Halemba, Polska

Kierunkowskaz dla pojazdów zwłaszcza jednośladowych

Patent trwa od dnia 1 września 1962 r.

Kierunkowskaz według wynalazku umożliwia kierowcom pojazdów jednośladowych takich jak: motocykle, motorowery, skutery, rowery, oraz innych (niektóre typy traktorów, furmanki), podawanie wzgl. pokazywanie w porze nocnej i we mgle zamiaru wykonania zmiany kierunku jazdy (skrętu, wyprzedzenia, lub innej zmiany położenia pojazdu), przy pomocy wyraźnych, łatwo z każdego punktu dostrzegalnych i nie mylących sygnałów świetlnych.

Urządzenie, wykonane niezależnie od innych przedmiotów wyposażenia kierowcy wzgl. osprzętu pojazdu, jest proste w wykonawstwie, przechowywaniu i obsłudze, nadając się dzięki temu do powszechnego stosowania w każdej porze roku i w różnych warunkach klimatycznych.

Składa się ono z dwu bransoletek, po jednej dla każdego przedramienia kierowcy, zakładanych powyżej nadgarstka. Na każdej z nich umieszczone są w oprawkach żaróweczki sygnalizacyjne, osłonięte przezroczystymi, lub

półprzezroczystymi nakrywkami o zabarwieniu czerwonym od tylnej, a mlecznym od przedniej strony pojazdu. Oprawki połączone są szeregowo kabelkami poprzez jeden dla całego układu wyłącznik, z wtyczkami do akumulatora i masy pojazdu lub baterii suchej. Inną odmianą polega na umieszczeniu źródła prądu (baterii suchej lub innego) wraz z żaróweczkami w samych puszkach sygnałowych. Wersją najprostszą i najtańszą jest umieszczenie na każdej bransoletce od strony wierzchu dłoni puszki sygnałowej z żaróweczką wewnątrz, zaś od jej spodu ogniwa lub baterii suchej (względnie innego jeszcze mniejszego źródła prądu). Puszki sygnałowe, w których umieszczone są oprawki żarówek, powinny być wykonane z celuloidu lub innego materiału dielektrycznego.

Sposób stosowania urządzenia jest następujący: kierowca wybierający się w drogę zwłaszcza w nocy i we mgle, zakłada na siebie urządzenie, włączając je do sieci elektrycznej pojazdu, lub do baterii suchej (ogniwa wzgl. innego źródła prądu przewożonego na pojeździe),

przez założenie wtyczek w odpowiednie gniazdko. W razie potrzeby pokazania zmiany kierunku jazdy, zapala żarówki przez uderzenie wyłącznika. Podnosząc odpowiednią rękę do poziomu i opuszczając ją w dół, zatacza świecącymi punktami, widocznymi z przodu w kolorze mlecznym, a z tyłu w czerwonym łuki, które są dostatecznie wyraźne, by ostrzec przechodniów, lub nadjeżdżające inne pojazdy. W przypadku pojedynczej dla każdego ramienia puszkę sygnałowej, umieszczonej od strony wierzchu dłoni — jadący, poruszając ramieniem, ustawia je tak, by wewnętrzna strona dłoni zwrócona była w dół; oświetlona puszka sygnałowa będzie wtedy widoczna z przodu w kolorze mlecznym, a z tyłu w czerwonym.

W wersji najprostszej zamknięcie obwodu świecącego (zasilającego) następuje przez popchnięcie, uderzeniem o kierownicę lub inny przedmiot, źródła prądu w przód, na skutek czego dotyka ono jednym ze swych biegunów blaszki kontaktowej, połączonej krótkim kabełkiem z osłoną żaróweczki, podczas gdy drugi biegun połączony jest przez metalową oprawkę i taki sam kabelek — z jej cokołem; przerwanie obwodu następuje przez przesunięcie źródła prądu w kierunku przeciwnym.

Zastrzeżenia patentowe

1. Kierunkowskaz dla pojazdów zwłaszcza jednośladowych, służący do sygnalizowania zamiaru zmiany kierunku jazdy w nocy i w mgle przez podnoszenie i opuszczanie odpowiedniego ramienia kierowcy, zaopatrzonego w sygnał świetlny znamieny tym, że posiada dla każdego ramienia jeden punkt świetlny umieszczony w puszcze sygnałowej

na bransoletce w okolicy nadgarstka kierowcy i połączony szeregowo w jeden obwód elektryczny z sygnałem drugiego ramienia, oraz jednym dla całego obwodu wyłącznikiem, za pomocą kabełka, przebiegającego wzdłuż ramion i kręgosłupa osoby jadącej, zakończonego z obu stron wtyczkami do akumulatora i masy pojazdu, wzgl. innego źródła energii elektrycznej, przewożonego na pojeździe.

2. Kierunkowskaz według zastrz. 1 znamieny tym, że puszki sygnałowe mają formę pudełek okrągłych lub owalnych z nakrywkami przeźroczystymi lub półprzeźroczystymi, płaskimi lub w formie kopułkowej o zabarwieniu w połowie mlecznym w połowie czerwonym.
3. Kierunkowskaz według zastrz. 1 i 2 znamieny tym, że źródło prądu w postaci baterii suchych, lub innej, umieszczone są w samych puszkach sygnałowych obu ramion i połączone z żaróweczkami tych puszek przez krótkie łączniki metalowe.
4. Kierunkowskaz według zastrz. 1 i 2 znamieny tym, że od strony wierzchu dłoni posiada na bransoletce samą puszkę sygnałową z żaróweczką wewnątrz, zaś od jej spodu źródło prądu umieszczone tak, by można je w pewnych granicach przesuwając w przód i w tył dzięki czemu można zamknąć obwód prądu zasilający żaróweczkę, oraz przerwać go — uderzając źródłem prądu wraz z oprawką o kierownicę pojazdu, lub jakikolwiek przedmiot.

Stefan Grzyb